

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 września 2009 r., sygn. akt I ACa (...), [I WSC (...)],

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie X. i Prezydentowi Miasta B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2010 r.,

odrzuca skargę oraz zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa) kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z tytułu kosztów postępowania skargowego.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarżący wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została

wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Przedmiotem sprawy, w której wniesiono skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia było żądanie zasądzenia kwoty 188 500 zł z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości. W sprawie tej skarżący mógł – zgodnie z art. 398¹ § 1 i art. 398² k.p.c. – wnieść skargę kasacyjną od zaskarżonego wyroku.

W sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uzależniona od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek, wymienionych w art. 424¹ § 2 k.p.c. – istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Skarżący przesłanek tych nie wskazał.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać również uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił; wskazał jedynie, że zaskarżonym orzeczeniem została wyrządzona mu szkoda w wysokości określonej pozwem, gdyż został pozbawiony spadku jako jeden ze spadkobierców po zmarłym J. J.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 393¹⁹ i art. 424¹² k.p.c.